

великитѣ истини, но и величественнитѣ парадокси, какъвто бѣше Холскевия. Вселенната безъ любовь! човѣкътъ безъ сърдце! отнетъ идеала на религията — на великата религия на *Любите другъ друга!* — животътъ прѣобърнатъ на една монотонна Сахара — има ли нѣщо по-зашеметително, по-свѣтоломно?

Кардашевъ слабо и рѣдко възразяваше на Холски; за него бѣше интересно не да каже онова, което всѣки би казалъ на Холски, но да слуша онова, което никой не мисли — една блѣноуплашна утопия, подрѣпяна съ една чудесна и безподобна смѣсь отъ здравомислие и софистика...

XXIV

Поради вихрушката.

Бесѣдата траеше вече часъ и повече. Двамата приятели неусѣбно бѣха се повърнали по поляната на Княжевското шосе и продължаваха разговора край акациитѣ. Холски бѣше прибѣгналъ до помощта на Христовото учение: „Любете!“ за да покрѣпи своето: „Необичайте!“ Той биде прѣсвѣченъ на това си, до вротоломностъ смѣло, онитване отъ гърмежа на единъ пайтонъ.

Обърнахъ се и двамата и видѣхъ, че въ пайтона се разиграваше една странна сцена. Троица хора сѣдѣхъ тамъ, двамата на заднето мѣсто, другиятъ на прѣднето столче. Този, който сѣдѣше на столчето, и другиятъ, който сѣдѣше на заднето мѣсто съ третия, държахъ за ржцѣ и натискаха този послѣдниятъ, който гологлавъ, съ израччено сетре, правше усилия, да стане, или да скокне отъ колата.

Тая нѣма борба въ пайтона привлече вниманието на цѣлия друмъ.

Единъ другъ пайтонъ се подаде. Оня, който сѣдѣше въ него, имаше лице твърдѣ прѣблѣднѣло, а погледътъ му